

Kulkurit

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen jäsenjulkaisu 2018

s. 4 Kotihoitajan tarina

s. 10 Hammassairaudet

Kulkurit

**Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen
jäsenjulkaisu 2018**

**Kuvassa
Armas**

**Kuvaaja
Päivi Penttilä**

Kulkurit

Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry:n
22. perättäinen vuosijulkaisu.

Yhteystiedot
Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry
Puistolantie 9, 45610 KORJA

Puhelinnumero arkisin 9–15
talteenottoasiat 8–18
040 821 5554

Talteenoton päivystyspuhelin
vkl 040 552 7951 klo 8–18

www.ksey.net
kseyry@gmail.com

Toimittanut: KSEY ry:n hallitus

Taittanut: Suvi Ekholm
suvi.ekholm@gmail.com

Ilmoitusmyynti: Airi Korpela

Painatus: M&P Paino Oy

Painos: 1 500 kpl

Sisällys

- s. 3** Puheenjohtajan tervehdys
- s. 4** Kotihoitajan tarina
- s. 6** Olipa kerran...
- s. 8** Maija-kissan tarina
- s. 9** Tilastoja
- s. 10** Kissan yleisimmät hammassairaudet
- s. 11** Kilpirauhasen liikatoiminta
- s. 12** Jekku
- s. 14** Hammassyöpymät
- s. 16** Hyvän kosketus
- s. 19** Liity jäseneksi!

Puheenjohtajan tervehdys

Tervehdys teille, eläinrakkaat lukijamme!

Yhdistyksemme vuosi 2018 alkoi vuosikokouksen myötä ennätysellisellä määrällä osallistujia ja vauhdikkaalla ajatus-
tenvaihdoilla toimintamme osalta. Kiitos jäsenillemme aktiivisuudestanne! Vuosikokouksesta jäi ilmaan ideoita kehittää maa-seudun valistusta kissojen leikkautuksesta ja jalkautua ihmisten arkeen sinne, missä eläimet tarvitsevat apua. Kehitämme myös hallituksen kokouksia ja yhdistyksen käytäntöjen dokumentointia. Eläintalolle tehdään perehdytysohjelma ohjeistuksineen selkeyttämään töiden tekoa. Lisäksi eläintalolle nimetään tänä vuonna vain yksi työntekijävastaava eli lähiesimies, joka on vastuussa niin eläintenhoitajistamme (kaksi työntekijää) kuin eläintalon harjoittelijoista, kuntoutujista sekä työkokeilijoista. Hallituksen väki tulee tänä vuonna kouluttamaan viestinnässä, mutta myös tehostamaan kokouskäytäntöjä. Hallitustoimintaan luodaan myös uusi eläinsuojeluvastaavan vastuualue. Kotisivuillemme tullaan myös lisäämään oma sivuosionsa liittyen paikallisen eläinsuojelun käytäntöjen edistämiseen yhdessä valvontaeläinlääkäri Laura Ölanderin kanssa.

Aiomme tehdä nykyisiin eristyksen eläintiloihimme muutoksia kesällä 2018. Eläintalolle tulee isommat tilat kissoille eristyksen puolelle, ja aiomme muokata myös aiempia eläintilojamme saunarakennuksesta toimi-

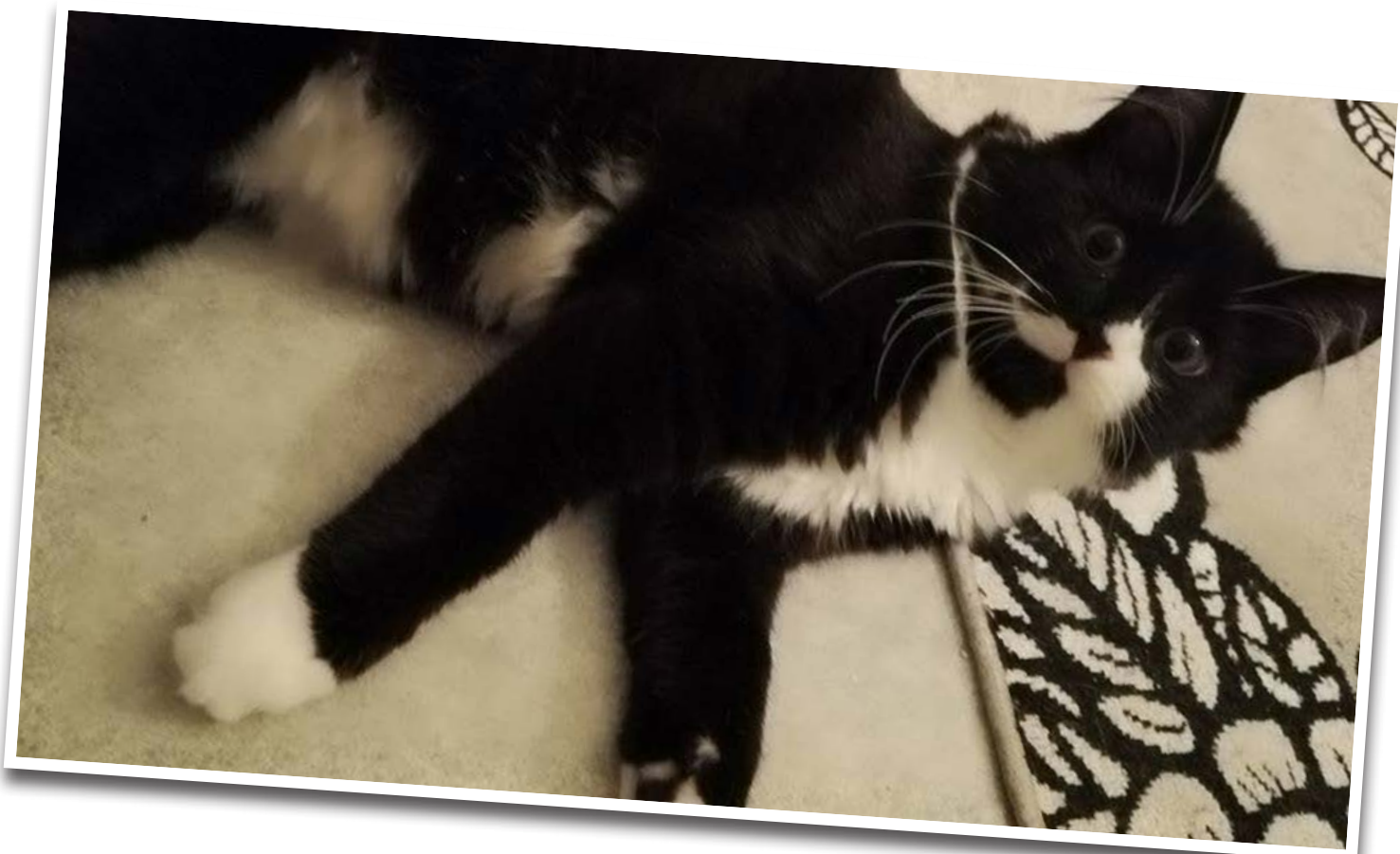
vammiksi ja paremmin nykyajan vaatimuksia vastaaviksi. Yhteensä kissapaikkoja tulee jatkossa olemaan hieman vähemmän, kahdenkymmenen yksittäistilan sijaan viisitoista. Koirien paikkoja tulee edelleen olemaan viisi. Uusien tilojen myötä luovutusvalmiiden kissojen paikkojen määrä tulee myös kasvamaan. Eläintalon rakennusprojektin suunnittelutyöt valmistuvat huhtikuun aikana ja on todennäköistä, että rakentaminen alkaa loppuvuonna. Uusille tiloille on kova tarve.

Olemme lähivuosina hoitaneet monia populaatiopaikkoja loppuun yhteistyössä viranomaisien kanssa ja sama arvokas työ jatkuu tänäkin vuonna. Yhteistyömme muiden yhdistyksien kanssa tulee jatkumaan myös entistä tärkeämpänä, sillä jossakin vaiheessa vuotta osa eläintalostamme on poissa käytöstä uuden eläintalon rakentamisen ajan, ja eläimille joudutaan varmaankin kysymään lisää paikkoja muista yhdistyksistä. Populaatiopaikkojen useiden kymmenien kissojen kissamäärät tulevat olemaan aiempaa isompi haaste, mutta kaikesta selvitään varmasti tänäkin vuonna.

Kiitos ja kumarrus kaikille teille, jotka olette yhdessä kanssamme mahdollistamassa uusia elämiä niin monelle kulkurille ja avuntarvitsijalle.

Aurinkoista vuotta 2018!

Sari Metsälä
puheenjohtaja
KSEY ry

Manu valppaana.

Kotihoitajan tarina

Oli loppukesää 2017, kun meiltä olivat juuri läheneet kotihoitopennut toisaalle hoitoon, sillä Lapin-matkamme oli varattuna. Palatessamme Lapista sain puhelun Saarikon Heidiltä: "Voitko auttaa?" Olisi eräs "sähikäinen", joka ei voi olla sen hetkisessä kotihoidossa, sillä se käy kiinni.

On todella arka, ja lapsiperhe ei sitä voi pitää. Sain myös luvan palauttaa pennun eläintalolle, ellen pärjäisi. Miettimättä hetkeäkään, lupauduin. Jo puolen tunnin kuluttua olin pihallamme odottamassa tuota "sähikäistä". Sinänsä erikoinen tilanne, koska kotihoitossani ei ollut milloinkaan ollut yhtä pentua, aina isompi porukka.

Päätin siis katsoa tämän tilanteen.

Pihaamme saapui auto. Siitä noussut mukava kotihoitaja kertoi, että kisu on liian ärhäkkä, kun heillä on pieniä lapsia. Eritäin ymmärrettävää. Koppa kun tuli autosta, siellä peränurkassa nökötti märkä, likainen, pelokkaan oloinen kaveri. Voi reppanaa! Mistä oletkaan tullut? Mikä

on menneisyytesi? Missä emo? Olit vain kissa nro 477/17, sinulla ei ollut mitään muuta kuin numero.

Pieni kissa katsoi pelokkain silmin kantaessani hänet meille. Boksissa oli tullut niin pisut kuin kakat, sekä nappulakippo oli nurin. Koko kuljetuslaatikko lainehi. Meillä ei ollut muuta vaihtoehtoa, kuin pestä sinut. Suihkulla pesimme, ja nostit pientä päätäsi ja kaulaa ylemmäs, pelkäsit varmaan hukkuvasi. Näky oli sydäntäsärkevä. Tehtävä oli pakollinen, mutta raastava.

Pesuhuoneeseen tehtiin pesäpaikka, patterin viereen. Maitovastiketta oli kaapissa, lämmin maito maistui. Ensimmäisen yön itkit. Ketä kaipasit, ketä ikävöit, en saa koskaan tietää.

Numerosta 477 tuli Mauno. Vietin paljon aikaa kanssasi, ku-

vasin ja seurasin pientä olemustasi. Ruoka maistui, et sihissyt, et suhissut. Varoen sain muovilusikalla antaa suuhun maitoa, ja vai-vihkaa silittää poskesta.

Aikani istuttuani lattialla tietokoneen ja kahvini kanssa aloin katsomaan, mitä sinusta olin videoinut. Kun kuulit oman itkusi videolta, tulit hyllyn takaa varovasti lähelleni, katsoit silmiin. Kuuntelimme uudelleen, tulit syliini. Ja olit vasta 2 yötä meillä ollut!

Viikon jälkeen olit jo olkapääläni, hammaspesussani sylissä, puskien hammasharjan vartta.

Se tunne, ei sitä voi millään kertoa, kun kissa käpertyy syliin nukkumaan ja kehrää.

Tuona hetkenä päätin, että Mauno on meidän.

Alkoi tulla aika eläinlääkärille, kaikki meni mainiosti. Käy-

tös kilttiä, ainoastaan automatkalla pikku äänelläsi miukaisit. Varmasti ihmettelit, mitä tapahtuu. Ei mitään pahaa kuitenkaan. Saimme luottosi ansaittua niin nopeasti, etten minkään hoidokin kanssa aiemmin.

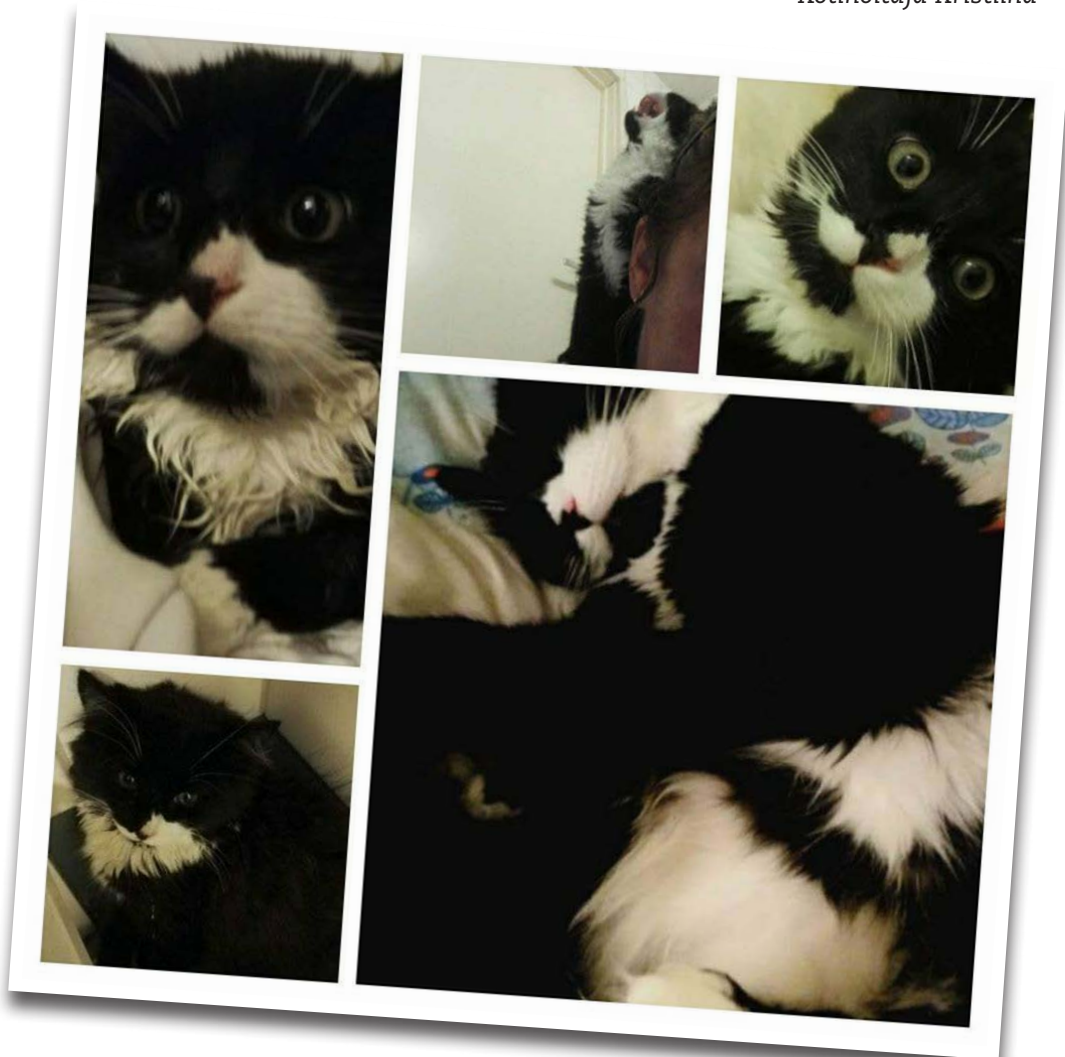
Johtuiko se siitä, että olit ainoa kainen? Vaiko siitä, että olit oma Maunomme?

Koitti päivä, jolloin siirsimme sinut karanteenista omien kissojemme luokse. Olit herrasmies, joka olet vieläkin. Kertaakaan et ole tapellut, et raapinut. Sylissä viihdyt.

Kuvakollaasi näyttää muutoksen siitä pikku haisulista, jonka piti olla "sähikäinen", komeaksi kissaksi. Olet leikkisä, iloinen ja hyväntuulinen.

Uskon, että Maunon oli tarkoitus tulla juuri meille.

Kotihoitaja Kristiina

Olipa kerran...

Kotihoitaja 1

Nimesi?

Päivi

Milloin olet toiminut kotihoitajana ja kuinka lähdit toimintaan mukaan?

Ensimmäisen kotihoidokit tulivat syksyllä 2013, kaksi orpo-laista. Sen jälkeen meillä on ollut noin kaksi pentuetta vuodessa, yhteensä noin 60 kissaa. Lähdin toimintaan mukaan, kun facessa etsittiin näille kahdelle sijoituspaikkaa. Tykästyin hommaan kovasti, myös muu perhe on tästä innoissaan.

Mikä on kotihoitajana toimimisessa parasta?

Se tunne, kun ne hieman kehnomat kortit saaneet kissat löytävät oman kodin. Kun uusi perhe kantaa ylpeänä ja innostuneena kissansa kotia kohti. Parasta on ollut myös jälkikäteen saadut terveiset, mitä kissoille kuuluu.

Oliko kotihoitajuus sellaista kuin kuvittelit?

Ehkä ajattelin sen olevan raskeampaa. En tiennyt etukäteen, kuinka paljon hyvää mieltä ja voimaa tästä saa itselle. Toki myös maailman pahuus on samalla tullut selvemmäksi, kun on vastaan tullut jos jonkinlaista tarinaa. Mutta vastaavasti huomaa, että on paljon ihmisiä, jotka välittävät.

Millaisia eläintapauksia sinulla on ollut kotihoidossa?

Pääasiassa orpoja pentuja tai emoja, jotka ovat synnyttäneet meillä tai tulleet pienien kanssa.

Onko joku tietty eläin jäänyt sijaiskotiajalta mieleesi?

Yksi orpo pikkukissa (meillä Musti, uudessa kodissa Misse)

jäi mieleen, koska oli niin pieni, hyvin erikoinen ihana luonne ja koska oli ihan hilkulla, että jäi edes henkiin. Kannettiin meillä kantoliinassa ja mies kollarihou-sujen taskussa, että sen sisarukset eivät olisi painineet sitä raasua hengiltä. Myös vanha herra Karpo viime syksyltä jäi mieleen.

Mitä haluaisit sanoa ihmisille, jotka miettivät kotihoitajaksi ryhtymistä?

Ehdottomasti suosittelen.

Kotihoitaja 2

Nimesi?

Laura

Milloin olet toiminut kotihoitajana ja kuinka lähdit toimintaan mukaan?

Aloitin kesällä 2015 ja lopetin jouluna 2017. Sattumalta lähdin toimintaan mukaan, kun keväällä 2015 KSEY etsi uusia kotihoitajia. Haaveena oli ollut myös pitkään ottaa KSEY:ltä kissa; nyt kulureita löytyykin kaksi, joista toinen on minun viimeinen kotihoidokkini.

Mikä on kotihoitajana toimimisessa parasta?

Kaikkein parasta kotihoitajana on kokea, kuinka arka kissa, joka aiemmin vältti ihmisen kosketusta, tulee itse hakemaan rapsutuksia ja puskee jalkaa vasten. Itku minasi tulla siinä tilanteessa. Ihana kokemus on myös kasvat-
taa noin 3-viikkoiset orvot kissanpennut luovutusikäisiksi ja saat-
taa kaikki omiin koteihin.

Oliko kotihoitajuus sellaista kuin kuvittelit?

Kyllä ja ei. Hirveästi mitään en-

nakkoluuloja ei ollut, mutta en aiemmin ollut kovin paljon tekemisissä pienten kissanpentujen kanssa. Ehkä enemmänkin yllätyin siitä, miten helppoa loppujen lopuksi oli "luopua" hoidokeista, etenkin pennuista. Osasi kyllä pentujen lähdön jälkeen nauttia siitä rauhasta ja hiljaisuudesta.

Millaisia eläintapauksia sinulla on ollut kotihoidossa?

Suurin osa hoidokeistani on ollut orpoja kissanpentuja. Suurin osa tullut 3 viikon ikäisinä, pari oli 6 viikon ikäisiä. Normaaleja kissanpentuja, kaikilla ollut aina korvapunkkeja. Ihania pieniä räpäileitä, jotka ovat kaikki saaneet ihanat kodit.

Pari emokissaakin on ollut pentujen kanssa. Aina kotihoitajan homma ei ole ruusuilla tanssimista. Menetyksiäkin tulee. Minun kohdallani sattui niin, että minulle tuli emo parin päivän ikäisen pennun kanssa. Eläintalolla se oli synnyttänyt kolme pentua joista kaksi kuoli siellä. Kolmas pentu eli vähän reilut 2 viikkoa, ennen kuin sekin kuoli. Viimeinen kotihoidokkini oli tullessa karvaa vaille 12-viikkoinen. Eläinlääkäri diagnosoi aikomustärinän ja myöhemmin löytyi mak-sasta vikaa. Neiti sai jäädä meille jengin jäseneksi.

Onko joku tietty eläin jäänyt sijaiskotiajalta mieleesi?

Parhaiten minulle on jäänyt mieleen nuori neiti Pultti. Musta kissa, joka loukutettiin Inkeröisten K-raudan pihasta kahden pentunsa kanssa. Kaikki kolme mustaa kissaa tuli minulle hoitoon. Pultti, Ruuvi ja Mutteri. Pian tehtiin päätös erottaa pennut emosta ja emo, Pultti, jäi miulle kotihoitoon. Voi sitä riemua, kun Pultti ekan ker-ran ruoka-aikaan tuli puskemaan

jalkojani vasten kehräten. Itku meinasi tulla siinä kohtaa.

Kodinetsintä alkoi ja yksi epäonnistunut kotikokeilu oli. Itse hain Pultin takaisin ja ei itku taaskaan ollut kaukana, kun Pultti kopasta ulos tullessaan ryntäsi heti keittiöön ruokaa kerjäämään ja kyhnäsi jalkoja vasten. Pian Pultille onneksi löytyi se ikioma loppuelämän koti aivan ihanan ihmisen luota.

Mitä haluaisit sanoa ihmisille, jotka miettivät kotihoitajaksi ryhtymistä? Suosittelen lämpimästi. Kotihoitajan työ on ihanaa, palkitsevaa ja tapahtumarikasta. Iloja ja suruja, naurua ja itkua, ylä- ja alamäkiä. Päivääkään en vaihtaisi.

Kotihoitaja 3

Nimesi?
Riikka

Milloin olet toiminut kotihoitajana ja kuinka lähdit toimintaan mukaan?

2004–2017. Meille tuli pihaan vieras koira, joka pyrki sisälle, joten soitin KSEY:n hakemaan koiran. Koiran hakijan kanssa alettiin juttelemaan ja hänen kanssaan ystävystyin (molemmilla oli silloin vepe-koira/koiria) ja hän myös samalla kyseli mukaan kotihoitotoimintaan, siitä se lähti. Nyt on ollut vuosien varrella muistaakseni 36 kotihoitokissaa.

Mikä on kotihoitajana toimimisessa parasta?

Auttamisen ilo ja nähdä uusien omistajien onni, kun hakevat itselleen kissan tai koiran omaan kotiin.

Oliko kotihoitajuus sellaista kuin kuvittelit?

Oikeastaan on, hyvine ja huonoine puolineen.

Millaisia eläintapauksia sinulla on ollut kotihoidossa?

Pari koiraa ja muutoin orpoja kisanpentuja ja pentuja emoineen.

Onko joku tietty eläin jäänyt sijaiskotiajalta mieleesi?

Erityisesti on jäänyt mieleen 4 pennun pentueesta yksi mustavalkoinen erittäin arka pentu, josta ajattelin, ettei siitä kissaa tule ikinä. Eräänä päivänä aivan yllättäen tuo Hela-niminen pentu yhtäkkiä olikin sitä mieltä, että olen sen paras kaveri, jonka kanssa se haluaa tehdä ihan kaiken yhdessä, saunan lämmityksestä leffojen katseluun ja kaiken siltä väliltä.

Mitä haluaisit sanoa ihmisille, jotka miettivät kotihoitajaksi ryhtymistä?

Kannattaa kokeilla, homma ei sido loppuiksi. Voi aina kokeilla, onko homma itselle sopivaa puuhaa.

Kotihoitaja 4

Nimesi?
Marianne

Milloin olet toiminut kotihoitajana ja kuinka lähdit toimintaan mukaan?

Vuonna 2011 otin kotihoitoon ihanan arkailijan, Jaken. Punaiset kissat ovat heikkouteni ja Jakke tarvitsi tilaisuuden. Talolla keskusteltiin arkojen lopettamisesta, joten otin Jaken alkukesällä meille. Se ei koskaan pelännyt kovasti ihmistä eikä käynyt kiinni, mutta luikki karkuun. Eläinta-

lolla myöhemmin olleen sieni-epidemian takia remontoimme kolmelle kisulle ulkorakennuksen huoneen.

Mikä on kotihoitajana toimimisessa parasta?

Kun oma hoidokki kesyyntyy ja saa oman kodin!

Oliko kotihoitajuus sellaista kuin kuvittelit?

Oli. Jaken kanssa harmi oli, että kaksi omaa kissaani eivät sietäneet vierasta. Mutta kolmas, tytökissa oli hyvä kaveri Jakelle. Jakke halusi puskea ja leikkiä tytön kanssa, mutta tämä puskeva kehuumoottori änki koko ajan ihmisen luo. Pakkohan siinä oli arkailijankin antaa silittää ja hitsi, sehän olikin kivaa! Kesän kuluessa Jakke kesyyntyi ja sai kodin.

Millaisia eläintapauksia sinulla on ollut kotihoidossa?

Arka Jakke kesyyntymässä ja kolme sienikaranteenissa ollutta poikakissaa.

Onko joku tietty eläin jäänyt sijaiskotiajalta mieleesi?

Jakke. Oli ihanaa tehdä jotain konkreettista kotiutumisen auttamiseksi. Kotihoitoa ennen olin myös käyttänyt aikaa talolla olleiden pelkurien kesyttämiseen hyvin tuloksin. Loppupelissä nopeassa ajassa (muutamassa kuu-kaudessa) sain arasta kissasta kessyn. Tosin kukaan näistä ei ollut täysin villi vaan vain arka.

Mitä haluaisit sanoa ihmisille, jotka miettivät kotihoitajaksi ryhtymistä?

Tulosten saaminen vaatii aikaa ja vaivaa. Pikkuhiljaa pelkkä ihmisen oleminen samassa tilassa saaran kissan luottamaan.

MAIJA-KISSAN tarina

Kuvaaja Henna Puntti

Viimevuoden joulukuussa litissä eräs kausalainen asukas huomasi pihapiirissään usein viihtyvän aikuisen kissan. Nähdessään tämän räjäisevän kunnan hän otti yhteyttä yhdistyksen toimijoihin saadakseen kissan pois kylmästä ja hoitoon. Paikalle vietiin samana päivänä loukku. Kului jonkin aikaa, eikä kissaa näkynyt. Viimein joulupäivän iltana tuli soitto, että nyt kissa on aivan lähellä loukkua. Loukkuun vietiin uusi ja tuore ruoka eikä mennyt-kään kuin hetki, kun kissa oli turvallisesti kiinni.

Vasta kotihoitopaikassa ilmeni kissan todellinen tilanne. Kissa oli laiha ja silminnähden huonossa kunnossa; toinen etujalka oli vääntynyt huonoon asentoon, vasemmassa takajalassa ja oikeassa korvassa oli tulehdusta, lisäksi oikeassa silmässä oli jonkinlaista vauriota. Tullessaan pois loukusta kissa oli hieman pelokas ja sähisi, mikä ei tosin ollut yllättävää. Olihan kissa ollut pitkään nälissään, pakkasessa ja joutunut vielä kulkemaan inhotavan automatkan. Ei kuitenkaan mennyt aikaakaan, kun kissa osoitti todellisen luonteensa tulelemalla ihmisten lähelle silitettäväksi ja kehräämällä kuin traktori.

Ensimmäisellä eläinlääkäri-reissulla selvisi, että kissan oikean silmän vaurio johtui todennäköisesti toisen kissan kanssa tapellessa saadusta naarmusta. Vääntyneen jalan vamman hoitaminen ei ollut akuuttia, koska kissa ei arastellut sitä lainkaan eläinlääkäriin tutkiessa. Mukaan reissulta saatiin silmätipat ja antibiootit muita vaivoja varten. Kotihoidossa kissa sai myös nimen: Maija Maitoparta.

Kotihoidossa Maijan ruokahalu oli hyvä ja lääkkeetkin syö-

tiin suoraan kädestä. Paino alkoi nousta tasaisen hyvin, tulehdukset alkoivat parantua ja kissa vaikutti pirteältä. Lääkekuurien loputtua tammikuussa Maija vietiin eläintalolle jatkamaan toipumistaan sekä rokotuksia että leikkausta varten ennen uuden loppuelämän kodin etsintää. Valitettavasti muutaman päivän jälkeen Maijan käytös alkoi muuttua ja oli selvää, että kissalla oli kipuja. Maija vietiinkin Kouvolan kaupungin eläinlääkärien yhteisvastaanotolle tarkempia tutkimuksia varten, missä selvisi, että tämä oli kokenut elämänsä aikana kauheita hetkiä; sen jaloissa olevat vammat johtuivat hauleista. Joku oli siis ampunut kissaa jo jonkin aikaa sitten, koska vammat olivat selvästi vanhempia. Eläinlääkäri totesi, että mikäli Maijaa haluttaisiin hoitaa, olisi se vietävä tarkempiin jatkotutkimuksiin.

Tutkimuksia jatkettiin Kouvolan Aitovetissä, jossa selvisi, että käsitys Maijan sukupuolesta olikin täysin väärä; Maija ei ollutkaan tyttö, vaan leikattu kolli. Maija sai ajoittaisiin ripulioireisiinsa lääkityksen. Sen suoliston ja vatsalaukun seinämät näyttivät röntgenillä ja ultralla tutkittaessa paksuuntuneilta. Maijalle tehtiin laajat verikokeet, joiden lisäksi Maijan vatsasta ja suolistosta otettiin koepalat. Tutkimustulosten saavuttua eläinlääkärit kertoivat, ettei Maijan kaikkia oireita ole mahdollista hoitaa. Niinpä

oli tehtävä raskas päätös. Maijapoika sai tammikuun viimeisenä päivänä lähteä paikkaan, jossa ei ole julmuutta tai kipuja. Yhdistys on tehnyt tapauksesta rikosilmoituksen.

Henna Puntti

TILASTO VUOSINA 2006–2017 TEHDYISTÄ LUOVUTUSSOPIMUKSISTA

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	YHTEENSÄ
Kissat:													
Leikattu naaras	115	93	69	93	56	50	32	61	46	32	53	48	748
Leikattu uros	122	99	97	97	77	71	42	86	44	31	54	72	892
Pentu naaras	64	62	65	83	50	44	32	20	51	48	59	59	637
Pentu uros	61	57	63	90	45	52	30	30	46	62	63	57	656
Kissat yhteensä	362	311	294	363	228	217	136	197	187	173	229	263	2933
Koirat:	57	19	17	15	6	1	2	5	7	11	12	23	175
Kani tai muu pieneläin	32	14	12	8	9	1	1	1	0	6	12	3	99
Yhteensä eläimiä	451	344	323	386	243	219	139	203	194	190	253	262	3207
Lopetukset	21	46	35	19	13	11	8	5	35	44	68	63	368
Omaan kotiin löysi	168	136	173	132	108	124	108	124	184	113	105	102	1475

LUOVUTUSSOPIMUS tehdään jokaisen eläimen ot-tajan kanssa noin kahden viikon kuluttua eläimen luovutuksesta. Luovutussopimuksessa eläimen omistaja sitoutuu pitämään hyvää huolta lemmikis-tään; käyttämään eläintä lääkärissä, jos se sairastuu, pitämään voimassa rokotukset jne.

Kissanpentujen sterilointisopimukset otettu käyt-töön 1999. Lähes kaikki vuosien 1999–2016 steriloin-tisopimukset on käytetty.

Muihin yhdistyksiin luovutetut eläimet:

Vuonna 2009 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 30 kissaa.

Vuonna 2010 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 13 kissaa ja 2 koiraa.

Vuonna 2011 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siir-tyi 1 koira, Kotkan Eläinsuojeluyhdistykselle 1 koira ja Hartolan Eläinsuojeluyhdistykselle 1 koira.

Vuonna 2012 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 100 kissaa.

Vuonna 2013 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 100 kissaa.

Vuonna 2014 Helsingin eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 67 kissaa.

Vuonna 2015 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 65 kissaa, Hyvinkään eläinsuojeluyhdistyk-selle 7 kissaa, Urjalan eläinsuojeluyhdistykselle 7 kissanpentua ja Kisu ry:lle 9 kissaa.

Vuonna 2016 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 68 kissaa, Riihimäen Onnentassuun 17 kis-saa, Rekku Rescuelle 2 kissaa ja Kisu ry:lle 13 kissaa. Kolme koiraa on luovutettu muihin yhdistyksiin et-simään uutta kotia.

Vuonna 2017 Helsingin Eläinsuojeluyhdistykselle siirtyi 149 kissaa, Riihimäen Onnentassuun 1 kissa,

Rekku Rescuelle 18 kissaa, Kisu ry:lle 3 kissaa, Hy-vinkään eläinsuojeluyhdistykselle 15 kissaa ja Lap-peenrannan Eläinsuojeluyhdistykselle 32 kissaa ja Porvoon Eläinsuojeluyhdistykselle 8 kissaa. Kolme koiraa luovutettiin muihin yhdistyksiin etsimään uutta kotia.

Talteenoton erikoisemmat:

Vuonna 2008: marsu, 2 kilpikonaa ja 2 kania.

Vuonna 2009: yksi kani.

Vuonna 2010: 7 lintua; 5 kukonpoikaa, neitokakadu ja amatsoni.

Vuonna 2011: 2 kania.

Vuonna 2012: yksi kani ja kiinanpehmytkilpikonaa.

Joinakin vuosina kissaruttoa on esiintynyt epidemi-aksi asti alueellamme. Nuoret kissat ovat herkimpiä sairastumaan tautiin.

Rokottamattomille kissoille kissarutto aiheuttaa va-kavan taudin, joka johtaa usein kuolemaan hoidoista riippumatta.

Kissarutto:

Vuonna 2007: 30 kissaa

Vuonna 2008: 15 kissaa

Vuonna 2015: 4 kissaa

Vuonna 2016: 20 kissaa

Vuonna 2017: 2 kissaa

Vuonna 2016 yhdistys otti huostaansa eläinsuojelu-tapauksien myötä yli 200 kissaa tyhjennyspaikoista ja vuonna 2017 lähes 300 kissaa, osa tuli myös luovu-tuksina. Nämä eivät ole mukana tilastossa, mutta vai-kuttavat merkittävästi vuosittaiseen eläinmäärään.

Kissan yleisimmät hammassairaudet

Jotta suun terveyttä olisi helppompaa ymmärtää, on hyvä tietää muutama perusasia. Kissan hampaistoa päästään ensikerran katselemaan maitohampaiden puhjetessa 2–6 viikon iässä, hampaasta riippuen. Maitohampaat vaihtuvat pysyviin 3–6 kk iässä. Pysyviä ”rauta”hampaita kissoilla on yhteensä 30.

Hammas koostuu ikenen yläpuolella olevasta näkyvästä kruunusta ja ikenen alla olevista juurista. Juuria on hampaasta riippuen 1–3. Kruunun pinnalla on kova hammaskiille, sen alla juurien kärkiin saakka ulottuva hammasluu. Keskellä hammasta kulkee hampaan ydin eli pulpa, jossa sijaitsevat hermot ja verisuonet. Hammasjuuret kiinnittyvät erityisillä liitoksilla leukaluuhun. Ien peittää leukaluuta ja hampaan kaulaa kiinnittyen siihen kiinni.

Parodontiitti eli hampaan vieruskudossairaus

Kuten ihmisillä, myös kissoilla hampaisiin kertyy plakkia eli bakteereita. Plakki aiheuttaa ikeniin tulehdusta, jonka seurauksena hampaan vieressä oleva ien tulehtuu ja hammasta ympäröivä ientasku syvenee irroten hampaasta. Syvään ientaskuun kertyy lisää bakteereita jotka edelleen lisäävät tulehdusta. Tulehdus aiheuttaa hammasta ympäröivässä leukaluussa luukatoa ja hampaiden juuret alkavat paljastua. Hammaskivi on mineralisoitunut plakkia, jota nähdään hampaan pinnalla silmin.

Pahimmillaan muutokset ai-

heuttavat hampaiden irtoamisen, murtumia, paiseita tai reiän muodostumisen nenäonteloon. Verenkiertoon joutuvat bakteerit voivat aiheuttaa kuolioita ja tulehduksia sydämeen, keuhkoihin, maksaan ja munuaisiin. Etenkin sokeritautia sairastavilla kissoilla sairauden kontrollointi vaikeutuu suun huonon kunnon vuoksi. Toisaalta taas munuaissairaudet ja sokeritauti saattavat altistaa parodontiittimuutoksille.

Parodontiittimuutos huomataan mm. pahanhajuisena hengityksenä, ikenien punoituksena, verenvuotona tai suun hankaimisena. Alkanutta muutosta ei voida parantaa, mutta sen eteneminen voidaan yrittää estää. Kotona tehtävä päivittäinen hampaiden harjaus on tärkein ehkäisykeino, sillä se poistaa plakkia tehokkaasti. Eläinlääkärin tekemässä hammashuollossa rauhoitetun kissan suu päästään tarkastamaan kunnolla; silmämääräinen tulehduksen arviointi, ientaskujen syvyyden mittaaminen, plakki ja hammaskivi poistetaan ja hampaat kiillotetaan, jotta niihin ei tarttuisi niin herkästi plakkia. Epäilyttävät hampaat kannattaa röntgenkuvata, jotta voidaan tehdä päätökset huonokuntoisten hampaiden poistamisesta. Huonot hampaat poistetaan ja suu pääsee parantumaan.

Hampaan syöpymäsairaus (tooth resorption), ent FORL

Lähes 70% kaikista hammashoidossa käyneistä kissoista kärsii

hampaan syöpymäsairaudesta ja noin kolmannes kaikista kissoista kärsii vaivasta. Syöpymän syytä ei tiedetä, mutta se on sisäsyntyinen eikä sen esiintymiseen voida nykytiedon mukaan vaikuttaa.

Sairaus alkaa kissan hampaan sisältä hammassementin syöpymisellä ja etenee syövyttämällä hampaan kiilteen ja lopulta koko hampaan kruunu tuhoutuu. Hampaiden juuret sulautuvat leukaluuhun ja ien kasvaa tuhoutuneen hampaan päälle. Sairaus on hyvin kivulias, kun hammas on syöpymässä (voi kestää pitkään/hammas) ja yleensä kissan koko hampaisto tuhoutuu vuosien saatossa. Täysin sulaneet hampaat eivät enää ole kipeitä. Syöpymät alkavat jo nuorella iällä; jo kaksivuotiailla kissoilla nähdään muutoksia röntgenkuvin.

Hammassyöpymä voidaan luotettavasti todeta röntgenkuvauksella, jossa jo varhaiset syöpymämuutokset havaitaan. Hoitona on aina syöpymähampaan poisto tai kruunuamputaatio, joilla saavutetaan kivuton tila. Röntgenkuva vaaditaan aina, jotta voitaisiin selvittää paras hoitovaihtoehto. Hammasta ei voida paikata, koska sairaus on etenevä.

Muita hammassairauksia

Kissoille saattaa tulla myös monia muita hampaisiin kohdistuvia sairauksia, kuten hampaisiin kohdistuneita traumoja. Kariesta eli reikiintymistä kissoilla ei tunneta. Yksi kissojen erityissairaus on ”Buccal bone expansion”, jossa yläkulmahammasta peittävä luu paksuuntuu ja samalla hampaan kiinnityskudos rappeutuu.

Summa summarum

Suuri osa eläimillä todetuista hampaisiin kohdistuvista vai-voista päättyy hampaiden poista-miseen. Hampaita säästetään mi-ten vain voidaan, mutta totuus on että kissa pärjää paremmin ilman huonoja hampaita kuin niiden kanssa; jokainen varmasti tietää millaista hammassärky on! Kissat näyttävät huonosti suuperäistä kipua, mutta usein hammashoi-dosta toivuttuaan ovat pirteämpiä ja syövät paremmalla halulla kuin aikaisemmin.

Eläinlääkärin tehtävä on tar-kastaa suu silmämääräisesti he-reillä mahdollisuuksien mukaan aina kissapotilasta tutkiessaan ja suositella tarvittaessa hampai-den hoitoa. Hammashuoltoa ei kuitenkaan voida tehdä kunnolli-sesti ilman kissan nukuttamista. Röntgenkuvaus antaa tietoa ham-paiden tärkeistä muutoksista (jopa yli 40% kissoista löydöksiä, joita ei muuten havaita). Hampai-den hoito kotona ei todellakaan ole helppoa, mutta ehdottomasti kannattavaa! Kannustankin kaik-kia kissanomistajia aloittamaan hampaiden harjaamisen jo pen-nun kanssa, jolloin homma tulee tutuksi ja ehkäpä muutama ham-mas saataisiin säästettyä.

Kirjoittaja: ELL Tuulikki Huotari

Kuvaaja Henna Puntti

JEKKU, kissa nro 350/06

Jekku tuli meille elokuussa -07 kotihoitopaikasta muutamaa viikkoa aiemmin eläintalolta otetun Lindan kaveriksi. Meille muuttaessaan Jekku oli erittäin arka, mutta Lindan seurassa se uskaltautui nopeasti ruokakupille ja leikkimään, eikä aikaakaan, kun se jo antoi koskettaa itseään. Varovainen ja epäluuloinen Jekku on edelleen, eikä viihdy sylissä, mutta kelpo lemmikki siitä muuten kehkeytyi. Tällä hetkellä n. 12-vuotiaana se jälleen nauttii terveistä ja onnellisista kissanpäivistä samanikäisen Lindan ja n. 4-vuotiaan Otto-kissapojan kanssa. Tosin Otto taitaa olla melkoinen kiusankappale ja kolmas pyörä tässä jengissä, mikäli neitojen ilmeitä ja eleitä oikein tulkitsen.

Useita eläinlääkärireissuja on Jekku joutunut tekemään parin viime vuoden aikana. Heinäkuussa -16 sillä todettiin kilpirauhasen liikatoiminta, jota lääkittiin aluksi Felimazole-tabletilla aamuin illoin. Ensimmäinen ajatus jatkuvasta lääkityksestä tuntui mahdottomalta. Olisiko se yhtä vaikeaa, kuin kissan saaminen kuljetuskoppaan? Vais-toaako se lääkkeenantoaikeet ja piiloutuu joka kerta? Näin ei onneksi käynyt, vaan pienen pienen tabletti upposi kuin väärä raha, kiitos lohimoussen! Muutaman viikon kuluttua Felimazole kuitenkin osoittautui Jekulle sopimattomaksi; se sai sivuoireena voimakkaan kutinareaktion ja oli

erittäin tuskainen ja levoton. Kutina saatiin kuriin kortisonilla ja päätettiin kokeilla Tyrazolia. Ensimmäisessä kontrollissa todettiin kilpirauhasarvon laskeneen, mutta verenpaine oli niin korkea, että aloitettiin verenpainelääkitys.

Eläinlääkäri Erja Saarto Eläinlinnikka Siilistä oli jo aiemmin kertonut radiojodihoidosta ainoana kissan kilpirauhasen liikatoiminnan lopullisesti parantavana hoitomuotona ja suositellut sitä. Kun hänellä lisäksi oli omakohtainen hyvä kokemus oman kissansa saamasta hoidosta, jäi ajatus vahvana mieleeni itämään ja vierailin Vet-4Cat-kissaklinikan sivuilla useamman kerran. Klinikkan sijainti Tam-

pereella ja hoidon hinta tietysti mietityttivät melkoisesti, mutta lopputuloksena kuitenkin varasin ajan hoitoon. Vakuutin itselleni, ettei Jekku kuole pitkänkään matkan aikana, vaikka kuljetuskoppa ja auto ovat varmaan pelottavimmat asiat sen elämässä. Ja tietysti se eläinlääkäri. Hintaa miettiessä pitää ottaa huomioon jatkuvien kontrollikäyntien ja muiden mahdollisesti lääkkeiden sivuvaikutuksena tulevien vaivojen hoidon kustannukset, joten aika nopeastikin radiojodihoito tulee halvemmaksi.

Taisi olla perjantai-ilta-päivä maaliskuussa -17, kun matkaan lähdettiin. Jekku kertoi mielipiteensä korkealta ja kovaa koko matkan ajan, muuten matka sujui hyvin. Se sai radiojodipistoksen jo samana iltana, ja siinäähän se hoito sitten olikin. Todella helppo juttu. Tiistaihin saakka se joutui säteilyn vuoksi asustelemaan klinikalla isotooppiyksikössä omassa pikku asunnossaan. Ajatus tästäkin tietysti hiukan ahdisti, mutta olin varma, että kissasta pidetään hyvää huolta. Hoitajan päivittäisten viestien ja kuvien myötä saatoin olla rauhallinen mielin. Keskiyöksi vähän ennen puolta yötä olimme viimein takaisin ko-

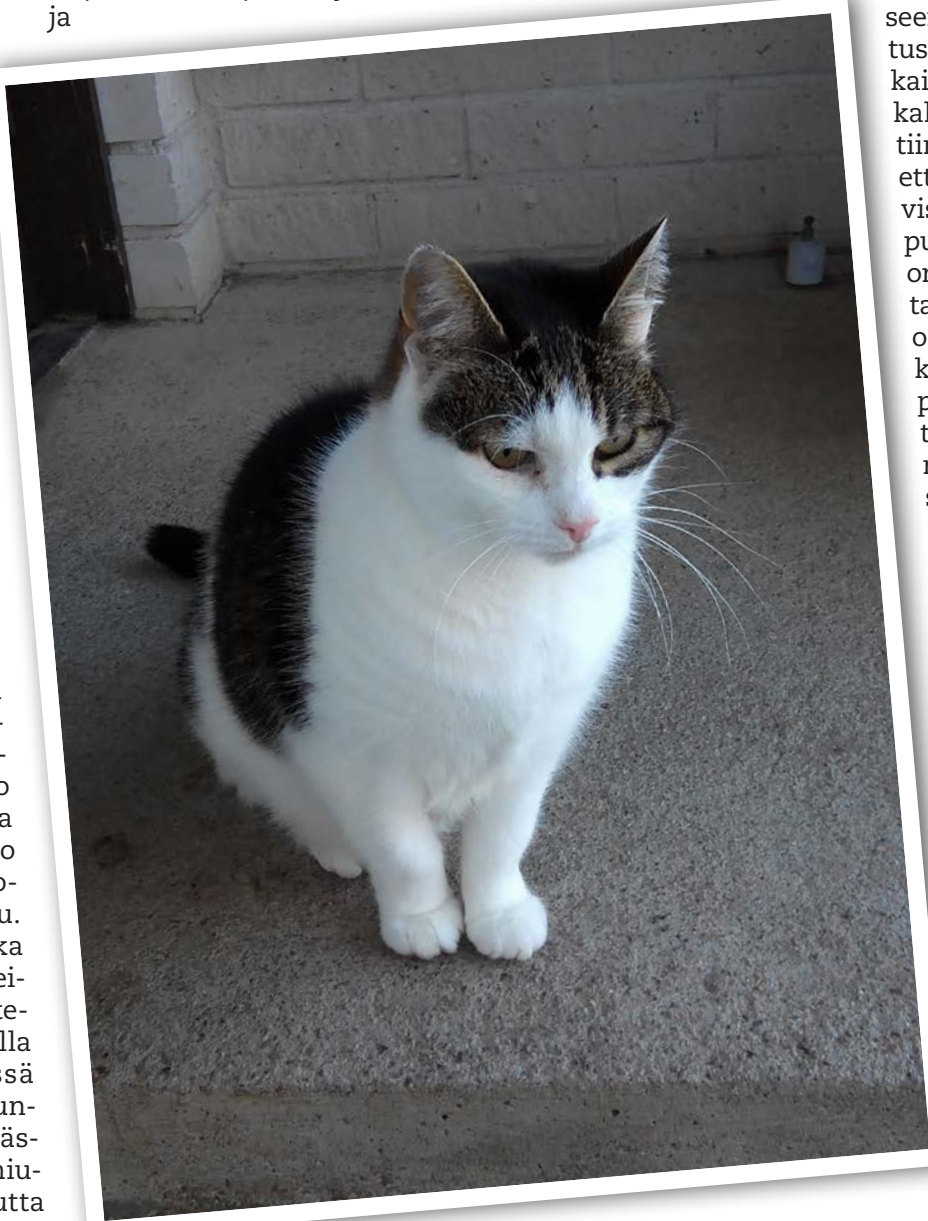
tona. Ensimmäisenä yönä Jekku oli vielä tästä kaikesta niin sekaisin, että se vaelteli ympäriinsä mouruten äänekkäästi, mutta seuraavan yön se jo nukkui normaalisti. Parin viikon ajan noudatimme klinikalta saatuja turvallisuusohjeita säteilyn varalta, esim. keräsimme kissanhiekat ja säilytimme

veeksi kilpirauhasen osalta, eikä verenpainelääkettäkään enää tarvittu, mutta toinen isommanpuoleinen projekti oli tulossa heti perään. Hammaskivenpoiston yhteydessä otetuista röntgenkuvista kävi ilmi, että suurin osa sen hampaista oli pahasti syöpynyt ja pitäisi poistaa. Osa hampaista oli jo irronnut itseseen. Yhdellä nukutuskerralla ei ehditty kaikkea tehdä, joten kaksi käyntiä tarvittiin. Taas olin varma, että Jekku on osavissa käsissä ja toipuu tästäkin. Hyvin on toipunut. Taitaa jo innokkaana odotella hiirestyskauden alkamista pitkän ja vaikean talven jälkeen. Saa nähdä, onnistuuko saalistus jäljellä olevalla purukalustolla. Maalaismaisemassa kun asumme, kissoillamme on tärkeä tehtävä pitää jyr sijäkantaa kurissa pihapiirissä päiväsaikaan metsästäen, yöksi ne huudellaan sisälle. Siinä sitä välillä haastetta onkin!

Täydet pisteet Jekku ansaitsee käyttäytymisestään eläinlääkärillä; vaikka se on

suunnattoman peloisaan ja paniikissa, koskaan se ei yritäkään raapia tai purra, vaan alistuu kiltisti hoitotoimenpiteisiin. Toivottavasti se jatkossa saa viettää terveitä seniorivuolia!

Teksti ja kuvat: Eija Huusari

niitä 45 vrk ennen hävittämistä.

Vielä oli edessä kolme kontrollikäyntiä Siilissä ja sitten projekti olisi lopullisesti ohi. Ja tämä projekti olikin; Jekku todettiin ter-

Kilpirauhasen liikatoiminta eli hypertyreooosi tai hypertyreoidismi

- Yleinen sairaus vanhemmilla kissoilla. Suurin osa sairastuneista on yli 8-vuotiaita, mutta sairautta voi esiintyä satunnaisesti myös nuoremmilla kissoilla. Koirilla erittäin harvinainen.
- Aiheuttajana on kilpirauhaskudoksen hyvän- tai pahanlaatuinen kasvain. Kasvainkudosta voi olla kilpirauhasen normaalipaikan (kaulalla) lisäksi esim. rintaontelossa.
- Oireita ovat runsas juominen ja virtsaaminen, lisääntynyt ruokahalu, laihtuminen, oksentelu ja yliaktiivisuus ("pirteä ikäisekseen"). Harvinaisissa tapauksissa kissa voi olla myös vaisu ja syömätön.
- Muita osaksi tai kokonaan samanlaisia oireita aiheuttavia sairauksia ovat esim. munuaisten vajaatoiminta, sokeritauti ja kasvaimet.
- Saattaa olla samaan aikaan myös muita sairauksia, esim. munuaisten vajaatoiminta, jonka aiheuttamat muutokset veriarvoissa saattavat näkyä vasta, kun kilpirauhashaigus on tasapainossa.
- Diagnosoidaan verinäytteestä. 90 %:lla kilpirauhasen liikatoimintaa sairastavista potilaista veren kilpirauhashormonipitoisuus on koholla.
- **Hoitovaihtoehtoja:**
 - Erikoisruoka Hill's y/d, kuivaruoka ja säilyke, ainoana ruokana koko loppuelämän ajan. Ei maistu kaikille kissoille.
 - Lääkitys suun kautta (tabletti tai nestemäinen lääke) koko loppuelämän ajan
 - Radiojodihoito: tuhotaan kasvainkudos radioaktiivisella jodin isotoopilla, joka pistetään nahan alle ja hakeutuu vain kasvainkudokseen. Parantava hoito (Kissaklinikka Vet4Cat, Tampere).
 - Leikkaus: poistetaan kaulalla oleva ylimääräinen kilpirauhaskudos. Suomessa ei ole mahdollista määrittää, onko kasvainkudosta myös muualla (vaatisi skintigrafiatutkimuksen, jota ei siis Suomessa ole käytössä), joten leikkaus ei välttämättä ole parantava. Siksi Eläinklinikka Siilissä ei suositella leikkausta.
- **Kontrollit:** Hoitomudosta riippumatta aluksi verinäytekontrollit tiheämmin ja kun sairaus on tasapainossa, 6–12 kuukauden välein. Jos kilpirauhasarvo on vuosi radiojodihoidon jälkeen edelleen normaali, on epätodennäköistä, että sairaus enää uusisi.

Teksti: ELL Erja Saarto

Hammas- syöpymät

eli TR =
tooth resorption,
aiemmin FORL =
feline osteoclastic
resorptive lesion

• *Esiintyy yli 70 %:lla kaikenrotuisista kissoista.*

• *Syöpymiä on kahta tyyppiä.*

- Ykköstyypin liittyy yleensä suun tulehdustiloihin. Hampaan ja juuren välinen parodontaalirako säilyy ja hampaan juurien rakenne pysyy normaalina. Tällaisten hampaiden juuret täytyy poistaa kokonaan vaurioituneita hampaita poistettaessa.
- Kissoilla on synnynnäinen alttius kakkostyyppin syöpymiin, joiden syntymekanismia ei tunneta. Niihin ei yleensä liity kuin paikallista ientulehdusta, ellei kissalla ole lisäksi hammaskiveä. Kakkostyyppin syöpymän edetessä hampaiden ja leukaluun välinen parodontaalirako katoaa ja hampaan juuri alkaa korvautua leukaluulla. Juuren rakenne häviää pikku hiljaa ja sulautuu osaksi leukaa. Tällaisten hampaiden juuret voidaan jättää jatkamaan sulautumistaan hammasta poistettaessa.
- Hammasröntgenkuvat ovat ainoa tapa syöpymätyyppien erottamiseksi. Ulkoisesti molemmat syöpymätyypit näyttävät samalta, ja usein samassa suussa ja jopa saman hampaan eri juurissa voi olla erityyppistä syöpymää.

• **Oireita:** haluttomampi pureskelu, syömisen hidastuminen, siirtymien pehmeään ruokaan, turkinhuollon huonontuminen, yleinen "rauhottuminen". Joskus huomataan vasta, kun hampaat on poistettu, kuinka kipeä kissa on ollut, kun se "nuortuu monta vuotta".

Hammassyöpymiä kissalla
Kuva: Katja Rajalin

Röntgenkuva samasta kohdasta ylläolevan kissan suusta
Kuva: Katja Rajalin

• **Hoito:** vaurioituneiden hampaiden poisto

• **Ennaltaehkäisy:**

- Ykköstyypin syöpymiä voidaan ennaltaehkäistä hyvällä hammashygienialla (päivittäinen hampaiden harjaus) ja säännöllisillä eläinlääkärin tekemällä hammaskiven poistolla.
- Hammashoitojen yhteydessä hampaiden röntgenkuvaus on aina suositeltavaa, jotta alkavatkin syöpymät havaittaisiin ja syöpymätyypit voitaisiin erottaa toisistaan.
- Koska kakkostyypin hammas-syöpymän syntymekanismia ei tunneta, sitä ei pysty ennaltaehkäisemään.
- Kissan hampaita kannattaa katsoa kotona säännöllisesti ja vuosittainen eläinlääkärin tekemä hammastarkastus muun terveystarkastuksen yhteydessä auttaa hammasongelmien huomaamiseen ajoissa.
- Aikuinenkin kissa tottuu yleensä hyvin hampaiden harjaukseen, kun harjauksen harjoittelu tehdään vähitellen ja niin, että siitä tulee kissalle miellyttävää! Netistä löytyy hyviä opetusvideoita. Kun harjaustekniikka on opeteltu, aikaa menee vain minuutti päivässä.

Teksti: ELL Erja Saarto

Kirjoittaja on pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri painotuksenaan sisätaudit ja akupunktio. Lisäksi hän on jatkokouluttautunut koirien ja kissojen hammas- sekä iho- ja korvasairauksien hoidossa.

Kirjoittajan yhteystiedot:
Eläinklinikka Siili, Kappelikatu 11,
45130 Kouvola, p. 044 511 1957,
www.siili.vet, info@siili.vet

Hyvän kosketus

Astun sisään huoneeseen, jossa erään komean herran intensiivinen katse kiinnittää huomioni. Hän seuraa minua keltaisilla silmillään yhtä intensiivisesti kuin minä häntä. Kaikki huoneessa olevat huokaavat lumoutuneina. Kuka on tämä hurmaava nuorukainen? Hän on Tahvo, kotia vailla oleva kissimirri. Täällä onkin monta samanlaista tapausta.

Minä ja viisi muuta opiskelijaa Kuusankosken lukiosta olemme vierailulla KSEY:n eläintalolla, Villa Fuchsissa Koriolla. Tämä tutustumispäivä on osa lukiomme teemaviikkoa. Valitsemamme kurssin aiheena on hyväntekeväisyys, ja olemme tulleet oppimaan eläinsuojelusta. On aurinkoinen kevättalvipäivä, kun seuraamme eläväisen "kissatalon" meininkiä opettajamme Taina Timonen-Keskimäki mukana.

Paikka on pieni, mutta kodikas ja lämminhenkinen. Työntekijöistä, sekä palkallisista että vapaaehtoisista, huokuu rakkaus eläimiä kohtaan. He haluavat levittää tietoisuutta eläinten oikeuksista ja hoitomenetelmistä. He käyttävät aikaa, rahaa ja vaivaa luonnonvaraisten ja luontoon joutuneiden eläimien auttamiseen enemmän, kuin moni olisi valmis käyttämään edes oman kotieläimensä eteen.

Tämä ihastuttava, erilaisia kissoja täynnä oleva eläintalo omaa laajempaa toimintaa, kuin moni osaisi arvatakaan. Osa porukastamme onkin hieman surullinen kuullessaan, miten paljon kissoja yhdistyksen kautta kulkee vuosittain: viime vuonnakin yli 700. On kuitenkin lohduttavaa nähdä, että eläimien eteen nähdään vai- vaa näinkin lähellä, jotta mahdol-

lisimman monella niistä olisi tulevaisuus.

Keskustelemme kissojen auttamisesta eläintalon toisessa osassa, kun yhtäkkiä kaksi uutta tulokasta tuodaan kiireellä sisään. Tilanne on kuin suoraan ensiapupäivystyksestä, toisaalta se on jokapäiväistä. Toinen yksilöistä karkaa ja kiipeää kattoon säikähtäneenä. "Ei äkkinäisiä liikkeitä, ei kovia ääniä", huikkaa opettajamme. Teemme tilaa työntekijöille tositoimissa samalla, kun ihmettelemme tätä hektistä viisiminuuttista.

Päivän kokemukset antavat itse kullekin erilaisia oivalluksia eläinsuojelutyön luonteesta; se on ennen kaikkea myötätuntoa näitä kanssaeläjiämme kohtaan. Rakkautta ja huolenpitoa, mitä se sitten käytännössä milloin-

kin tarkoittaa. Itse voi kuitenkin auttaa vaikka ryhtymällä kissakummiksi tai lahjoittamalla hoitotarvikkeita eläintaloille, kuten muovisia ruoka-astioita ruokakuppeiksi. Myös arpajaisissa ja kampanjoissa tarvitaan vapaaehtoisia. Jos oma aika on rajallista, voi KSEY:n toimintaa tukea lahjoittamalla heidän tililleen rahaa.

Mieleni vie mielitiettyäni luo. Tuo Tahvo, oikea unelma. Hänen vaaleanoranssi turkkinsa kiiltää sitä silittäessäni. Ehkä näemme vielä uudestaankin. Onneksi täällä Villa Fuchsissa voi viettää kissanpäiviä, jos ei kotia vielä näy.

Kirjoittaja on opiskelija Venla Onali Kuusankosken lukiosta.

Venla Onali

NOSTA KISSASI PÖYDÄLLE!

LEIKKAUTA KISSASI - VÄLTÄ
EPÄTOIVOTUILTA PENNUILTA

KISSAN TAPA LÖYTÄÄ KOTIIN

SIRUTA KISSASI!

**TAIDETUPA PIKKUSELMA,
GALLERIA PATO JA PATO KLUBI
KUUSANKOSKEN TAIDERTUUKISSA**

www.taidetupapikkuselma.com

SEYn jäsenyhdistys
esyjenkummit.net
facebook.com/esyjenkummit

YHDESSÄ eläinten HYVÄKSI!

Eläinsuojelu-
yhdistysten
Kummit ry

Koirahoitola
Pesu- ja trimmauspalvelut

Koulutettu trimmaaja
Jaana Palonen
Viitalanpolku 94 B
46710 Sippola
p. 050 34 606 68

ELÄINLÄÄKÄRI SANNA IMMONEN

ELÄINAKUPUNKTIOTA ja
peruseläinlääkäripalveluita
Kuusankoskella Kouvolassa,
myös kotikäynteinä

040 214 5605 klo 8-20
cimmonen@gmail.com

facebook www.simmonenelainlaakari.wordpress.com

City Bardurilla
hair&beauty

Kaikkien karvaisten ystävä

www.bardurilla.fi

eloelli
AUTTAA KOTONA JA PUUTARHASSA

Kodinhoitopalvelut ja puutarhurin palvelut
Tmi E. Lönnroth
044 776 4444
www.eloelli.fi | elisa@eloelli.fi

Hammaslääkäri Outi Rantanen
Kouvolankatu 24, Kouvola
puh. 05-3120765

Eläinkauppa PetZoo
Kouvolankatu 15, 45100 Kouvola
Kauppakeskus Valtari
Avoimena ma-pe 10-18, la 10-14:30
petzookvl@gmail.com
www.petzoo.fi
Meidät löydät myös Facebookista!

ELÄINLÄÄKÄRI
SAMI RAJALA
Vesitorninkatu 53, 45160 Kouvola
Ajanvaraus 0400 153 262

KAMPAAMO MARI
Myllykoski P. 05 325 4356
EVELIINA & MARI

Eläinlääkäri
Veli-Matti Sorvo
Elimäki
040 7566 910

- Agility
- Koiraurheiluhalli
- Ongelmakoirakoulutus
- Koiraneuvontapuhelin
(kts. tarkemmat tiedot kotisivulta)

www.homeetta.net

KOUVOLAN
KOTIKULMA
KY LKV

SIRKKA TOPPILA Kiinteistönvälittäjä LKV

puh: 0500 254 428 www.kotikulmalkv.fi

Kouvolan Kotikulma Ky, LKV | Valtakatu 38, 45700 Kuusankoski

AitoVet

Aidosti paikallinen eläinlääkäri

www.aitovet.fi
info@aitovet.fi

Ma–To 8–18

Pe..... 8–17

La 10–15

TURVASIRU.FI
TUO KADONNEEN KAVERIN TAKAISIN

Parempaa turvaa
lemmikillesi!

ELÄINLÄÄKÄRI

Suvi Kapiainen

Madekuja 3, 45160 KOUVOLA
Ajanvaraus 045 692 0770

Eläinklinikka SIILI

Yksilöllistä ja kokonaisvaltaista
hoitoa lemmikillesi.

Tervetuloa!

Vastaanotto ajanvarauksella. p. 044 511 1957

Pieneläinsairauksien erikoiseläinlääkäri Erja Saarto
Kappelikatu 11, 45130 Kouvola www.siili.vet

K Supermarket

RUOKAMYLLY

Keskikoskentie 3, 46800 Myllykoski
puh. 05 3255 356
avoinna: ma-la 7-21, su 10-19

EVIDENSIA
ELÄINSAIRAALA
KOUVOLA

Evidensia Eläinsairaala Kouvola

Palomäenkatu 54, 45100 Kouvola

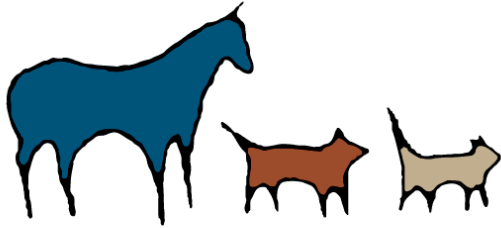
Avoimna: arkin klo 8–17:00

Ajanvaraus: p. 0201 800 740

24h nettiajanvaraus: www.evidensia.fi

Mikäli vastaanottajaa ei
tavoiteta, pyydetään lehti
palauttamaan osoitteeseen:
Puistolantie 9, 45610 Koria

K O U V O L A N S E U D U N

E L Ä I N S U O J E L U Y H D I S T Y S R Y

Liity jäseneksi!

Voit liittyä yhdistyksemme kannatusjäseneksi:

- jäsenmaksu 22 € /vuosi (aikuisen)
- jäsenmaksu 10 € /vuosi (alle 16-vuotiaat)
- ainaisjäsenmaksu 200 €

Maksut suoritetaan KSEY:n tilille Kouvolan Seudun Osuuspankki FI74 5750 0120 1005 25. Merkitse nimesi ja osoitteesi viestikenttään, jotta tiedot välittyvät jäsenrekisteriin.

Jäsenet saavat postia yhdistykseltä yleensä kaksi kertaa vuodessa: toukokuussa jäsenlehden ja joulukuussa jäsenkirjeen. Jäsenet voivat vaikuttaa yhdistyksen päätöksiin vuosikokouksissa. Sääntömääräinen vuosikokous pidetään maaliskuussa. Siellä valitaan myös yhdistykselle puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet.

Jos et halua olla pelkkä kannatusjäsen, tule mukaan toimintaamme!

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI74 5750 0120 1005 25	BIC OKOYFIHH	
Saaja Mottagare	Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry	Uuden jäsenen nimi ja osoitetiedot, sekä teksti UUSI JÄSEN.	
TILISIRTO. GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	Allekirjoitus Underskrift	Viitenumero Ref. nr	
		Eräpäivä Förfallodag	Euro €
Tilitä nro Från konto nr			

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.